

טור בוחבוט שמעון

2245601

בן רובי והלל

נולד ב- י"ג בטבת תש"י"ז

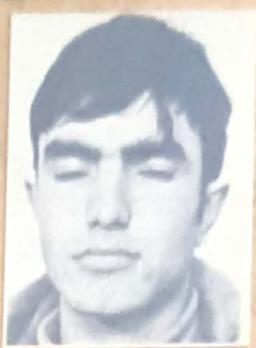
התגייס לצה"ל ב- 4.2.1975

שירות בגדוד "גדיון" (13)

נפל ב- א' אלול תשל"ה 8.8.1975

בעת שירותו הצבאי.

בוחבוט, שמעון (סימון)

בן היל ורובי. נולד ביום יג בטבת תש"י (17.1.1957) במרוקו. עלה ארצה עם משפחתו בשנת 1962. המשפחה השתקעה ביקנעם עליית. שמעון למד בבית-הספר הייסודי 'תדהר' שביקנעם והמשין את לימודיו בבית-הספר התיכון המקיף. במקביל למסגרות מיניות. כשבים את לימודיו בכיתה העשירית עזב את בית-הספר והתחיל לעבוד במקצועו. הוא אהב מאוד ליצור ולעבוד בכל סוגים מהכחות. שמעון היה נער נעיר נועם-הליכות, חביב וחברותי, ישד ובעל עקרונות. חברים רבים היו לו, שאהבו והעריכו אותו בזכות תכונתו הטובות. למשפחה היה בן מסור ונאמן, שהשתדל תמיד לעזור לכלום כמיטיב-יכלתו.

שמעון גויס לצה"ל בתיהילת פברואר 1975 והתנדב לחיל-הרגלים. לאחר הטירונות, שבמהלכה רכש מקצוע רובה, הוצב לאחת היחידות המבצעיות של חטיבת גולני. כעבור זמן קצר התהבר על מפקדיו ועל חבריו ליחידה, בזכות היוזמה, היל מושמע וחבר טוב, המוכן להושיט עזרה לזרות.

ביום כ' באב תשל"ה (2.8.1975) נפצע שמעון בעת מילוי תפקידו באזורי קרית-שמעונה והועבר לבית-החולמים רמבי"ס בחיפה. שיישה ימים נאבקו הרופאים על חייו, אך ללא הצלחה. ביום א' באולול תשל"ה (8.8.1975) נפטר מפצעיו. הובא למנוחת-עלומים בחלוקת הצבאית שבבית-העלמין ביקנעם. השair אחורי הוריהם, אחיהם ואחיות.

במכתבי תנחומים למשפחה השכולה כתוב מפקדי היחידה: "אין מלים בפי לתאר את גודל הצער והכאב על מותו של שמעון, שהוא לוחם מצוין וחבר טוב, המוכן להושיט עזרה לח בריו. זכרו ישאר עמו לעד."

חטיבת גולני באימון ובשגרה

ארונות, עוקבות מודט וקשת. חיו "דרך קרובות של החטיבה"; עשרות אתרידיקב, מאות פעולות ובמציצופצאלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומפכאייה למורשת הקרב, לחישטויה הצבאיות, לפועלות תכובעתית... ויחד עם זאת, רביום וטוביים מבין ריבנות יוצאי החטיבה, חוויפים גונשטיינו ובדאגה את התקופה שרותם הסדי, כלוחמים ומפקדים, לא חתנו בקרב. לא זדו מלחמו כל תקופת שרונות תיתח פ"איימון ובשינהו". לאלו שבسببו נגנו קבוע היו "עליהם לכו" "זונדים לאיימון", ויצאים ל"רונוח" ל"גופש" ול"תענוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול אליו חידתה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו אל"ש וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש, לכל אלו, הפך חזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם וכורדים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום היכפורים; במלחמת העצמאות ובמרדרים, במצע ליעאי או של"ג במלחמה לבנון או ב"שתחים"; אם תשאל ותבקש הם יספר בהתלהבות ובשם געגועים על אותם הימים; על סייר בוקר, וה"סיוור האלים", על התכנית והמארב, על גוטה היליה ושנרת המוצב... ויעל על נס את החברות והאחות, ותחוות השתיכות והגואה, בפלוגה, בגדר, ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאלה" והশמיות, ההמתנה וה"שמונות", את הcornuta ואת ה"הקפות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמש עם כל החרוגות את ה"קייבק" הפק"ל והתדר"ל, שקיי שניה מדימ ודרגות, אפוד-מנון, שעבש, קסדה ואיריספו חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלף לוחמים, שלא חתכו זעה וכל מאמצ, וחדרו רטובים, מריצתי-לילית, ממש מעטות, מעשרות אימוניות; אומן "יבש" ו"רטוב", אימוניה-perfut, ואימון החטיבה; אימוניות בחוגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-מבחן, בשטח בניו, במדבר ובחר... אימון נונג, בגיל אל או ברמה, אימון בשח"פ עם שרוון, הוותחים או עם חנדשה... מעבר שדות-ימוקשים ולהימה בתעלות, להימה בעוצות-יקעת, בחוליה ונעפ כל הפלוגה... עם חגוריקל, מימיח ווימוניות, או עם חגד מלא, "חגד פוליפי", וקפל"ד, עם שכפ"ץ ו"פואזים" ומהלצות מלאות "נו-תבוחות"... עם נשק אישין; "עוזי", "סטן" צגי, "אפ-אן" ו"גלאיל", עם מגלי"ד, ומק"ב, "בזוקה" ומלא"ג, עם מראתמה... ועם פל' שאר אנטזע-הלהיקה... כי להוות ב"גולני" פירושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאות פגאוח את ה"כומתת מהומה"...

להיות פ"איולו" פירושו להזות נהג או טבח או פקידה, בסירתה ב"עורב" בפלוגת-חיקש, פלוגת החנדשה, או ב"מפקדת"; להיות ב"גולני" פרושו לחיות כחובש, אפונאי, ש.ג. או קשר, להפערל אפל'ח מתוכם ולבשות "עפוזות פט"י"... להיות בגולני פרושו לרו"ז פמו מטורף, עם חגור-מלא או פוחע פלאה, ביום ספרט", או במסע, ל"חברת החגור" ו/או פ"קעלוות הcombeה... להיות פלאו פלאו פלאו פלאו... גם לעמוץ דום "כמו הייל", פלאו קלאו פלאו פלאו פלאו פלאו, פ"קעלו" פ"קעלו" וב"מסדר השממה", פ"קעלו" חטף-חטף, וב"פער" יטיאו טקס אה-שבעה, וטקס קבלת הcombeה, טקס סיום קו"ש מביא"פ או קצינים, וمسדר-סיום של חוקות האימוניות, וטקס זבזון שנתי לבל' החילים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "איימון ושיירה"...

המאבק במחבלים לאחר מלחמת יום כיפור

המאבק בארגוני מחבלים (1974-1978)

בתקופת השנים 1974 עד 1978 (בין מלחמת יום כיפור ומבצע ליטאוני), נמשך המאבק הצבאי נגד ארגוני מחבלים, ובכלל חטיפות ומבצעות מבצעיות של לוחמי נולוי באוטה תקופה בין "אמון קין" ל"אמון תורף" תחת מקדחה בסירורים, מאובדים, חדיות ופשויות נגד בסיסי מוחלט בדרוזם לבנון, וקרבות לחילוץ בני-עירובה ב"פיגועי-מיקוח" בתוכמי ח'קו היירוק".

בתקופה זו תפעילות מחבלים נהרגו באותה תקופה (1974 עד 1978) 221 ישראליים ובתמם 63 חיילים, רג' 1072 נפצעו בהם 173 חילאים. כ-460 מוחלים נהרגו (מהם כ-300 ב"מבצע ליטאוני" רג' 96 נעצרו). שנות השיא של הפיגועים הרצחניים היו בשנים 1975-1974 ובמהלכן נפצעו 36 חדיות של חיליות מחבלים מלבדן, מסוריה ומצרים. רוב המוחלים, שהציגו את גבול המדינה, נהרגו על-ידי כוחות-מרדף של צה"ל תוך שעوت ספירות ממושך ניסתם לשיטה המדינה, אך מיעוטם נהגו לשרכי אוכלוסייה ויישובים וביצעו מעשי טבח לא אבהנה. במוקץ היו בשנים 1975-1974 170 הפיגועים של "קטישות" על יישובים ישראליים בצפון הארץ; רובם ככולם נורו מתחום דרום לבנון.

הלחימה ב"פיגועי-מיקוח" של המוחלים (1975-1974)

באביבה מקרים של "פיגועי-מיקוח" של לחימה קשה, מסובכת, מוקבבת ומסוכנת נטלו חלק לוחמי גולני בשנים 1975-1974. הקרב הראשון החולל בקרית-שמונה ב-11 באפריל 1974, כאחד שלושה מוחלים השתלטו על שני בתים בעיה, נהרגו 16 אורהיים ופצעו 12, עד אשר כוח של לוחמי סיירת גולני הרג אותם כשהוא מאבד שני הרוגים ושני פצועים. בקרוב השני פעלו לוחמי ח'מ"ר חמעופף" נגד שלושה מוחלים שחשתו על בית מגוריים בנחריה ב-25 ביוני 1974 ורצחו אם עם שני ילדים. גם קרב זה הסתיים בהרים המוחלים נפצעו לכוחותינו היו הרוג אחד ותומעה פצועים. ב-19 במנכבר 1974 נהרגו לוחמי גולני ללא פגעים שלושה מוחלים שהשתלטו על בית מגוריים בבייחשאן. ארבעה אורהיים נהרגו ועשרות פצועים, מחייבת הפעעות בעקבות קפיצה מן חיפויין. ב-18 ביוני 1975 חזרו ארבעה מוחלים לבית מגוריים בנטף-יופל, נהרגו שני אורהיים ופצעו שלושה. קפיצה של לוחמי ח'סורה" נהרגו ארבעה מוחלים. חיל אחד נהרג, ושלושה נפצעו בתקיפת למאבק החתמש במחבלים חוף עלה מנואר 1976 "מדיוווח ח'גדה הטעמה" למען תושבי המושלעת הנמצאת בדורות לבנון.

ללאור מלחותם ים הים כורדים. בחדותה החודף והאנרגטי על שפת חוףיה (נובמבר 1973 – אוקטובר 1974), המשיכו לחוות השכנת נחלי במלחותה ההתקומת בזיהק האזרוח, בזין נחלות "המגילה הדרורית" ודע לנצח עיר החורנות, לזרבוט חיקוק על פוזם – החורנות. בזקונה שענן מלחותם ים הים כורדים ושביג' ליסא (1974 – 1976) פיקוד על האסיפה אורפונם מושביהם, אלים אורי טבחני (1975 – 1974), אלים חיים נטשני (1976 – 1975), אלים אורי עזיא (1977 – 1976) ואלים אמר ראנובי (1978 – 1977). בזום מלחתת החתמת נ' – מלחתת הסודית, לאזרח העננת "הסכם המודת – החורנות" עם סוריה, ב – 31 בספטמבר 1974, עבד עוזר מושך – תסביך של הפעולות הסבירות ופעילותם ובטען לבול הגפן ולזרום לבנון, למסקן הרים – ים בנהרלן.

בארבע העשורים, עבען מלחותם ים הים כורדים ובוצע ליסא (1978 – 1974), נבזה פעילותם המהבלים מזרום לבנון: 220 "שורדים", מהם 63 חילימ', נחרת מפעילותם המבלית ג'. השיא של הפיצועים וההurtים היה בענין 1975 – 1974; עשרה מקרים על הפנת' קסישות' על ישובים ישראליים בגפן ואגדץ – 36 הרונות על חוליות מהבלים. וזה המהבלים שהענ את מלחות האגדית מזרבב במוחך של כוחות צה"ל, תוך שעת ספורה ממוגע מיסחם לשסה המהנת, אך מיעוטם הגיע למדוד אוכלוסייה וישובים וביצעו מעשי – סבת, ללא אבחנת, לאזרח מלחותם ים הים כורדים צבקו להציג השכנת נחלי מהבלים משני עברי' גובל הגפן, בכאבים, בזיהנות ובפשיותם נגד כסיס – מהבלים בדרכם לבנון, ובקרבתה ליחילוך מ' – ערבה ב' – פונטי – סיקור' בתוכומי ה' – ק' – היזוק'.

70- בשנות ליטאים

המאבק במחבלים

לינוי פצע לآخر פיגוע מחבלים בגבול הצפון

אימנו חורף